

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře v neveřejném zasedání konaném dne 22. 1. 2019 projednal **stížnost**, kterou proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 12. 2018, č. j. 18 Nt 918/2018 - 22, podal

Obviněný **M.K., rozený B., narozený XX.XX.XXXX v XXXXX**, státní občan XXXXX, národnosti XXXXX, trvale bytem XXXXX XXX, XXXXX, t.č. ve vazbě ve Věznici MS ČR v Liberci,

a rozhodl o ní

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost obviněného jako nedůvodná **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 12. 2018, č. j. 18 Nt 918/2018-22, byla podle § 71a trestního řádu zamítnuta žádost obviněného M.K., narozeného XX.XX.XXXX v XXXXX, státního občana republiky XXXXX, o propuštění z vazby na svobodu, neboť vazební důvody uvedené v § 67 písm. a), c) trestního řádu nadále trvají. Dále soudem vysloveno, že podle § 73 odst. 1 písm. a) trestního řádu se převzetí záruk za další chování obviněného, jako náhrada za jeho vazbu, nabídnuté manželkou obviněného G.K., narozenou XX.XX.XXXX, bytem XXXXX XXX, XXXXX, nepřijímá, neboť není k náhradě vazebních důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu dostatečné. Podle § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu nebyl přijat písemný slib obviněného jako náhrada za jeho vazbu, neboť není k náhradě vazebních důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu dostatečný. Podle § 73 odst. 1 písm. c) trestního řádu nebyl nad obviněným stanoven dohled probačního úředníka, neboť není k náhradě vazebních důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu dostatečný.
2. Předmětné usnesení právní moci nenabylo, neboť ihned po jeho vyhlášení v rámci vazebního zasedání proti němu podal obviněný stížnost, kterou následně sám, ani prostřednictvím svého obhájce blíže neodůvodnil.
3. Krajský soud z podnětu podané stížnosti ze strany obviněného M.K. přezkoumal napadené usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích jako celek, tedy všechny jeho výroky, a to ve smyslu § 147 odst. 1 trestního řádu. Přezkumu podrobil taktéž i zákonnost řízení, které samotnému rozhodnutí předcházelo, přičemž dospěl ke stanovisku za situace, kdy měl pro své rozhodnutí k dispozici příslušný vyšetřovací spis Policie ČR č.j. KRPC-58170/TČ-2018-020070 a dále trestní spisy Okresního soudu v Českých Budějovicích sp.zn. 18 Nt 918/2018, 18 Nt 1358/2018 a 1 Nt 902/2018, že oprávněnému prostředku obviněného vyhovět nelze.
4. V samotném řízení, jež napadenému rozhodnutí předcházelo, nebylo krajským soudem identifikováno žádných závad procesního charakteru. Obviněný M.K. byl ke své žádosti o propuštění z vazby a k nabízeným substitučním institutům vazbu nahrazujícím vyslechnut v průběhu vazebního zasedání konaného před Okresním soudem v Českých Budějovicích dne 19. 12. 2018, a to za přítomnosti svého obhájce a tlumočnice S.N. Z protokolu o vazebním zasedání je zřejmé, že Okresní soud v Českých Budějovicích řádně poučil obviněného o jeho právech a ponechal mu možnost, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem podstatným pro rozhodování soudu o jeho žádosti o propuštění z vazby na svobodu. Procesní práva obviněného byla plně zachována a respektována ze strany soudu, a to včetně jeho zákonného práva na obhajobu. Rovněž v samotném průběhu vazebního zasedání nebylo stížnostním soudem

shledáno žádných vad. Procesní soud ve věci rozhodoval za situace, kdy měl k dispozici žádost obviněného o propuštění z vazby na svobodu, kterou podal u příslušného soudu dne 10. 12. 2018 a s tímto návrhem nabídl soudu i záruky, které by mohly jeho vazbu nahradit. Konkrétně písemný slib obviněného ve smyslu § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu a záruku své manželky G.K. ve smyslu § 73 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Obviněný nabídl soudu i případné stanovení dohledu probačního úředníka nad jeho osobou ve smyslu § 73 odst. 1 písm. c) trestního řádu. Procesní soud na základě všech shromážděných důkazních prostředků ve věci následně rozhodl způsobem, který se podává napadeného rozhodnutí, které lze označit za zcela správné a především zákonné. Pokud se pak týká písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí, to plně po stránce obsahové ob stojí. Obsahuje totiž veškeré obecné náležitosti usnesení, tak jak tyto rozvedeny v ust. § 134 trestního řádu. Procesní soud své rozhodnutí zcela dostatečně a logicky odůvodnil, a to ve vztahu k oprávněnosti trestního stíhání obviněného M.K., jakož i co do shledání vazebních důvodů konkretizovaných v ust. § 67 písm. a), c) trestního řádu. Zcela přesvědčivým způsobem procesní soud odůvodňuje i svůj závěr ve smyslu toho, proč nelze účelu vazby dosáhnout jiným opatřením, tedy substitučními instituty, které obviněný dosud soudu nabídl.

5. Jde-li o důvodnost trestního stíhání obviněného M.K., rozeného B., pro zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 4 písm. b), c) trestního zákoníku, stížnostní soud se plně ztotožňuje se závěry Okresního soudu v Českých Budějovicích, že skutečně předmětná důvodnost zde je. Okresní soud takové závěry učinil zcela správně z důkazních prostředků dosud shromážděných, které byly získány policejními orgány postupy podle § 158d odst. 2, 3 trestního řádu, podle § 88a trestního řádu a podle § 88 odst. 1 trestního řádu (zejména telefonní odposlechy a sledování osob a věcí), a které jsou doposud stále ještě vedeny v režimu „vyhrazené“, kdy k jejich odtajňování dochází postupně. Za další velmi významný důkazní prostředek je nutno považovat výpověď svědka M., kterou procesní soud zcela správně vyhodnotil. Svědek M. se ve své výpovědi totiž vyjádřil k obviněnému v tom smyslu, že ten byl v kontaktu s některými dalšími obviněnými v předmětné trestní věci a že měl být zapojen do jejich trestné činnosti. Tomu konečně nasvědčují i další výsledky vyšetřování, konkrétně domovní prohlídka provedená u obviněného.
6. Pokud jde potom o vazební důvody samotné, o jejich důvodnosti stížnostní soud rovněž nepochybuje a závěry procesního soudu považuje za správné. Vazební důvod podle § 67 písm. a) trestního řádu, tedy vazby útěkové, je možné zcela nepochybně u obviněného spatřovat ve skutečnosti, že tento je v daném trestním řízení ohrožen trestní sazbou deset až osmnáct let trestu odnětí svobody. Nepochybně tak zde je hrozba uložení výrazného represivního nepodmíněného trestu odnětí svobody. Taková sankce, přesto, že druh a výše případného trestu bude závislá na konkrétních skutkových zjištěních, je s ohledem na kritéria daná zákonem pro ukládání trestů vysoká, a jako taková je sama o sobě způsobilá založit důvodnou obavu, že se obviněný bude vyhýbat trestní stíhání (nálet ÚS ČR ze dne 14. 4. 2004, sp. zn. III. ÚS 566/03). Taková skutečnost potom ve světle dalších skutečností týkajících se obviněného, tedy jeho dosavadního způsobu života, ve svém souhrnném hodnocení nepochybně důvodnou obavu ve smyslu § 67 písm. a) trestního řádu zakládá. V této souvislosti nutno též poukázat na skutečnost, že obviněný je státním občanem republiky XXXXX a je XXXXX národnosti. Nelze proto vyloučit jeho vazby na zahraničí, které by mu pro případ uprchnutí mohly být nápomocny. K vazebnímu důvodu ve smyslu ust. § 67 písm. c) trestního řádu nutno poukázat na tu skutečnost, že obviněný se měl předmětné trestné činnosti dopouštět po delší dobu a motivem jeho počínání bylo získání finančních prostředků, které poté minimálně zčásti užil ke své obživě, neboť neměl řádný pracovní poměr, který by mu zajistil stálý zdroj příjmů. Obava z opakování předmětné trestné činnosti je tak i dle závěru soudu stížnostního zcela na místě.
7. Opomenout nelze ani tu skutečnost, že se v daném případě jedná o trestnou činnost závažného charakteru. Zcela přiléhavě proto okresní soud vyloučil možnost nahrazení vazby obviněného jím

nabízenými opatřeními ve smyslu ust. § 73 odst. 1 trestního řádu. Ve svém rozhodnutí zcela logicky a dostatečně tyto své závěry odůvodňuje.

8. Nad rámec shora uvedeného potom stížnostní soud uvádí, že v samotném vazebním řízení není v žádném případě požadována nepochybnitelná jistota, že konkrétní obviněný trestný čin spáchal, ani v jaké rozsahu se tak stalo, neboť v tomto smyslu rozhoduje teprve nalézací soud, a to na základě úplného a řádně provedeného dokazování v rámci hlavního líčení. Ve vazebním řízení postačuje prokázání důvodnosti trestního stíhání, které dle závěrů stížnostního soudu ze shora uváděných důkazních prostředků nepochybně vyplývá.
9. Závěrem krajský soud konstatuje, že v rámci stížnostního řízení bylo rozhodováno v neveřejném zasedání, kdy pro tento postup soudu byly splněny veškeré zákonné parametry obsažené v ustanovení § 73d odst. 3 písm. b) trestního řádu. Obviněný M.K. byl k vazbě slyšen naposledy dne 19. 12. 2018, tedy v posledních 6 týdnech, a neuvedl žádné nové okolnosti podstatné pro rozhodnutí o vazbě. Soud nepovažoval osobní slyšení obžalovaného pro účely rozhodnutí o vazbě za potřebné.
10. Na základě shora uvedených skutečností učinil krajský soud závěr, že stížnost obviněného není důvodná a proto ji jako takovou postupem podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Tábor 22. 1. 2019

JUDr. Jiřina Roubíčková v.r.
předsedkyně senátu